

EBA/GL/2015/09

11.09.2015

Retningslinjer

for betalingsforpligtelser i henhold til direktiv 2014/49/EU om
indskudsgarantiordninger

EBA's retningslinjer for betalingsforpligtelser i henhold til direktiv 2014/49/EU om indskudsgarantiordninger

Status for disse retningslinjer

Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010, der ændrer afgørelse nr. 716/2009/EC og ophæver Kommissionens afgørelse 2009/78/EC (EBA-forordningen). I henhold til artikel 16, stk. 3, i EBA-forordningen skal de kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestræbe sig på at efterleve disse retningslinjer bedst muligt.

Retningslinjerne afspejler EBA's syn på passende tilsynspraksis inden for det europæiske finanstilsynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De udpegede myndigheder og indskudsgarantiordninger, som er omfattet af retningslinjerne, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres processer).

Indberetningskrav

I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder senest den 11.11.2015 underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger fremsendes ved hjælp af det skema, der fremgår af afsnit 5 af disse retningslinjer, til compliance@eba.europa.eu med referencen "EBA/GL/2015/09". Underretninger fremsendes af personer med bemyndigelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder.

Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3.

Afsnit I – Emne, anvendelsesområde og definitioner

1. I henhold til artikel 10, stk. 3, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger skal EBA udstede retningslinjer for betalingsforpligtelser. Disse retningslinjer indeholder derfor betingelser, som skal indgå i de lov- eller aftalemæssige ordninger, der gælder for et kreditinstituts betalingsforpligtelser over for en indskudsgarantiordning, samt kriterierne for egnethed og administration af sikkerhedsstillelsen.
2. Disse retningslinjer er rettet til:
 - a) indskudsgarantiordninger og udpegede myndigheder som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 18), i direktiv 2014/49/EU
 - b) afviklingsmyndigheder som defineret i artikel 4, stk. 2, nr. iv), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), med senere ændringer (EBA-forordningen)
 - c) kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 4, stk. 2, nr. i), i forordning (EU) nr. 1093/2010, for så vidt angår den tilsynsmæssige behandling af betalingsforpligtelser.

Disse retningslinjer finder anvendelse i overensstemmelse med den nationale lovgivningsramme, som giver indskudsgarantiordninger eller udpegede myndigheder beføjelse til at acceptere betalingsforpligtelser inden for de disponible finansielle midler, der skal tages i betragtning for at nå målniveauet.

3. Såfremt driften af indskudsgarantiordningen forvaltes af en privat enhed, skal de udpegede myndigheder kontrollere, at indskudsgarantiordningen i overensstemmelse med lovgivningen for en sådan ordning nyder den kreditorbeskyttelse, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse.
4. Afviklingsmyndigheder bør underrette udpegede myndigheder om, at de i forbindelse med udøvelsen af deres beføjelser i henhold til artikel 69, 70 og 71 i direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber skal sikre, at indskudsgarantiordningen nyder effektiv kreditorbeskyttelse.
5. Endvidere finder følgende definitioner anvendelse:
 - i. "betalingsforpligtelser": betalingsforpligtelser som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 13), i direktiv 2014/49/EU
 - ii. "aktiver med lav risiko": aktiver med lav risiko som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2014/49/EU. Hvad angår sikkerhedsstillelse, kan aktiver med lav risiko i disse retningslinjer omfatte finansielle instrumenter eller kontanter

- iii. "betalingsforpligtelsesaftale": den aftale, der skal indgås mellem indskudsgarantiordningen og kreditinstituttet, og som indeholder vilkår og betingelser for at medtage et kreditinstituts betalingsforpligtelser som en del af indskudsgarantiordningens disponible finansielle midler, og navnlig i) indskudsgarantiordningens angivelse af beløbet for betalingsforpligtelsen og ii) kreditinstituttets uigenkaldelige forpligtelse, som der er stillet sikkerhed for, over for indskudsgarantiordningen til at betale betalingsforpligtelsesbeløbet på indskudsgarantiordningens anmodning, inden for den frist, der er fastsat i aftalen
- iv. "betalingsforpligtelsesbeløb": den andel og den beløbsmæssige størrelse af bidraget til indskudsgarantiordningen, som indskudsgarantiordningen kræver, og som kreditinstituttet forpligter sig til at betale i form af betalingsforpligtelsen i overensstemmelse med betalingsforpligtelsesaftalens vilkår og betingelser
- v. "aftale om finansiell sikkerhedsstillelse i form af pantsætning": på linje med definitionen i artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 2002/47/EF menes en aftale, som er underlagt den lov, der gennemfører direktiv 2002/47/EF, og ifølge hvilken kreditinstituttet stiller sikkerhed for de forpligtelser, det har påtaget sig med betalingsforpligtelsesaftalen, ved at stille sikkerhed omfattende aktiver med lav risiko som pant til fordel for indskudsgarantiordningen, og hvor kreditinstituttet bevarer den fulde ejendomsret til aktiverne med lav risiko, der er stillet som sikkerhed, når panteretten er etableret
- vi. "aftale om finansiell sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret": på linje med definitionen i artikel 2, stk. 1, litra b), i direktivet om finansiell sikkerhedsstillelse menes en aftale, som er underlagt den lov, der gennemfører direktivet om finansiell sikkerhedsstillelse, og ifølge hvilken kreditinstituttet stiller sikkerhed for de forpligtelser, det har påtaget sig med betalingsforpligtelsesaftalen, ved at overdrage fuld ejendomsret til aktiverne med lav risiko til indskudsgarantiordningen
- vii. "aftale om finansiell sikkerhedsstillelse": en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse i form af pantsætning eller en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret
- viii. "fyldestgørelsesgrund": en begivenhed, som medfører fremskyndelse af forpligtelsen til at betale betalingsforpligtelsesbeløbet, så det forfalder omgående. I henhold til vilkårene i aftalerne om finansiell sikkerhedsstillelse og på linje med artikel 2, stk. 1, litra l), i direktiv 2002/47/EF eller som følge af loven medfører en fyldestgørelsesgrunds indtræden, at indskudsgarantiordningen har ret til at realisere sikkerhedsstillelsen i form af aktiver med lav risiko, som kreditinstituttet har stillet, gennem salg eller ved tilegnelse uden forudgående meddelelse om jurisdiktion eller bemyndigelse

- ix. "likvidationsprocedurer": likvidationsprocedurer som defineret i artikel 2 i direktiv 2001/24/EF om sanering og likvidation af kreditinstitutter
- x. "saneringsforanstaltninger": saneringsforanstaltninger som defineret i artikel 2 i direktiv 2001/24/EF om sanering og likvidation af kreditinstitutter
- xi. "foranstaltninger i forbindelse med tidlig indgriben": foranstaltninger, som kompetente myndigheder træffer i overensstemmelse med artikel 27 til 30 i direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber
- xii. "krisestyringsforanstaltninger": krisestyringsforanstaltninger som defineret i artikel 2, nr. 102), i direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Afsnit II – Retningslinjer for betalingsforpligtelser

Del 1 – Generelle betragtninger

- 6. Direktiv 2014/49/EU har til formål at "harmonisere metoderne for finansiering af indskudsgarantiordninger"¹ ved hjælp af en blanding af ex ante og ex post bidrag.
- 7. I henhold til artikel 10, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU kan de disponible finansielle midler, der skal tages i betragtning for at nå indskudsgarantiordningens målniveau, omfatte betalingsforpligtelser, forudsat at den samlede del af betalingsforpligtelserne ikke overstiger 30 % af de samlede disponible finansielle midler, der er tilvejebragt i overensstemmelse med den artikel.
- 8. Denne bestemmelse antyder, at medlemsstaterne er forpligtede til at give de udpegede myndigheder eller indskudsgarantiordningerne beføjelse til at acceptere betalingsforpligtelser på op til 30 % af de disponible finansielle midler. Artikel 10, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU bør imidlertid ikke betragtes som en automatisk ret for kreditinstitutterne, som kan håndhæves over for indskudsgarantiordningen, til at yde deres bidrag i form af betalingsforpligtelser. Indskudsgarantiordningen bør anvende denne mekanisme ud fra ikkediskriminerende kriterier. Indskudsgarantiordninger bør navnlig ikke acceptere mere end 30 % af et givent medlems ex ante bidrag i form af betalingsforpligtelser.
- 9. Udpegede myndigheder bør kontrollere, at betalingsforpligtelsesaftaler og aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse, som indskudsgarantiordningen og kreditinstituttet indgår, er i overensstemmelse med disse retningslinjer.

¹ Betragtning 27 i direktiv 2014/49/EU.

Del 2 – Betalingsforpligtelsesaftalen

10. Betalingsforpligtelser bør kun accepteres, hvis der indgås individuelle skriftlige betalingsforpligtelsesaftaler mellem indskudsgarantiordningerne og deres medlemmer. Der bør indgås en ny betalingsforpligtelsesaftale, hver gang der er behov for nye ex ante bidrag. Alternativt kan en eksisterende rammeaftale ændres eller suppleres hver gang for at tage højde for nye behov for ex ante bidrag.
11. Betalingsforpligtelsesaftalen bør som minimum indeholde følgende:
 - a) betalingsforpligtelsesbeløbet
 - b) kreditinstituttets uigenkaldelige forpligtelse til at foretage den lovede kontantbetaling af betalingsforpligtelsen på et hvilket som helst tidspunkt på indskudsgarantiordningens anmodning, hurtigst muligt og senest to arbejdsdage fra modtagelsen af meddelelsen omhandlet i litra c) nedenfor. Indskudsgarantiordningen bør som minimum opkræve en del af eller samtlige af de uigenkaldelige betalingsforpligtelser, hvis andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser i de disponible finansielle midler som følge af brug af de disponible finansielle midler overstiger den grænse, som er fastsat i ordningen i overensstemmelse med direktiv 2014/49/EU og i overensstemmelse med afsnit 8 i disse retningslinjer. Betalingsfristen bør reduceres til én arbejdsdag, hvis den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden anvender foranstaltninger til tidlig indgriben eller krisestyringsforanstaltninger over for kreditinstituttet. Aftalen bør udelukke enhver reduktion af betalingsforpligtelsesbeløbet eller enhver ophævelse af betalingsforpligtelsesaftalen uden indskudsgarantiordningens samtykke
 - c) en bestemmelse om indskudsgarantiordningens afgivelse af meddelelse til kreditinstituttet ved hjælp af en effektiv kommunikationsform, som sikrer modtagelse, når indskudsgarantiordningen kræver kontant betaling af betalingsforpligtelsesbeløbet
 - d) kreditinstituttets forpligtelse til omgående at underrette indskudsgarantiordningen om enhver hændelse, der påvirker instituttets evne til at opfylde sine forpligtelser eller indskudsgarantiordningens evne til at håndhæve sine rettigheder i henhold til betalingsforpligtelsesaftalen eller aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse, herunder eksterne kreditvurderingsbureauers nedklassificering af instituttet og eventuelle væsentlige tilsyns- eller forretningsmæssige ændringer eller en eventuel forringelse af værdien af de aktiver med lav risiko, der er stillet som sikkerhed
 - e) indgåelse af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning eller en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret mellem indskudsgarantiordningen og kreditinstituttet, som sikrer de

forpligtelser, kreditinstituttet har påtaget sig i betalingsforpligtelsesaftalen, ved hjælp af kreditinstituttets sikkerhed til indskudsgarantiordningen i form af aktiver med lav risiko, som ikke er behæftede med tredjemandsrettigheder og stilles til rådighed for indskudsgarantiordningen.

12. Disse retningslinjer berører ikke muligheden for, at indholdet i henhold til national lovgivning er helt eller delvist gennemført i lovbestemmelser, herunder bestemmelser i betalingsforpligtelsesaftalen og aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse, forudsat at lovbestemmelserne skaber en situation, der mindst svarer til den situation, der skabes ved aftalerne mellem en indskudsgarantiordning og dens medlemmer, med hensyn til bl.a.: opfyldelse af kreditinstituttets forpligtelse til at betale betalingsforpligtelsen, kreditinstituttets overdragelse af de sikrede aktiver med lav risiko, der stilles som sikkerhed for betalingsforpligtelsen, så de står til rådighed for indskudsgarantiordningen, indskudsgarantiordningens umiddelbare realisering af aktiverne med lav risiko i tilfælde af en fyldestgørelsesgrunds indtræden, og overensstemmelse med kravene, herunder tidshorizonten, i direktiv 2014/49/EU og i enhver anden gældende EU-retlig bestemmelse.

Del 3 – Aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse

13. For at beskytte indskudsgarantiordningen som kreditor bør en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse udtrykkeligt foreskrive følgende:
 - a) Kreditinstituttet forpligter sig til at erstatte de aktiver med lav risiko, der er stillet som sikkerhed, når de forfalder, når de ikke længere opfylder kravene i disse retningslinjers del 6 og 7 eller i andre særlige tilfælde, der er aftalt med indskudsgarantiordningen, således at betalingsforpligtelsen til enhver tid er sikret ved passende sikkerhedsstillelse.
 - b) I forbindelse med en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning må kreditinstituttet ikke disponere over sikkerhedsstillelsen (f.eks. salg, behæftelse).
 - c) Kreditinstituttet skal stille supplerende aktiver med lav risiko som sikkerhed på anmodning af indskudsgarantiordningen, hvis værdien af det underliggende aktiv, der er stillet som sikkerhed, falder til under betalingsforpligtelsesbeløbet efter fradrag af et haircut som omhandlet i disse retningslinjers del 7 eller i betragtning af den gældende valutakurs for den kontante sikkerhed.
 - d) Bestemmelse om mindst følgende fyldestgørelsesgrundens indtræden:
 - (i) kreditinstituttets manglende betaling af betalingsforpligtelsesbeløbet inden for den frist, der er aftalt i betalingsforpligtelsesaftalen, når indskudsgarantiordningen kræver det
 - (ii) kreditinstituttets undladelse af at erstatte de aktiver med lav risiko, der er stillet som sikkerhed over for indskudsgarantiordningen, når de forfalder,

når de ikke længere opfylder kravene i disse retningslinjers del 6 eller 7 eller i andre særlige tilfælde, der er aftalt med indskudsgarantiordningen

- (iii) kreditinstituttets undladelse af at supplere sikkerhedsstillelsen, når indskudsgarantiordningen kræver det, i tilfælde af manglende overholdelse af dækningsniveauet som omhandlet i disse retningslinjers del 7
- (iv) inddragelse af kreditinstituttets tilladelse
- (v) hvis kreditinstituttet gøres til genstand for saneringsforanstaltninger bortset fra foranstaltninger til tidlig indgriben eller krisestyringsforanstaltninger eller gøres til genstand for likvidationsprocedurer.

Hvis et institut ophører med at være medlem af indskudsgarantiordningen, uden at nogen af ovenstående fyldestgørelsesgrunde er indtrådt, bør indskudsgarantiordningen vælge, hvilken fremgangsmåde der er bedst egnet til at sikre, at de tilsikrede midler forbliver tilgængelige.

Med dette mål for øje kan indskudsgarantiordningen enten:

- (1) håndhæve forpligtelsen
- (2) acceptere, at instituttet, som ikke længere er medlem af indskudsgarantiordningen, der opsiger medlemskabet, stadig vil være bundet af forpligtelsen, og senest håndhæve den, når forpligtelsen udløber i henhold til betalingsforpligtelsesaftalen, medmindre betalingsforpligtelsesaftalen videreføres eller
- (3) acceptere, at forpligtelsen overføres til en anden enhed i forbindelse med en fusion eller et opkøb.

Hvis et kreditinstitut ophører med at være medlem af en indskudsgarantiordning og bliver medlem af en anden indskudsgarantiordning, bør den oprindelige indskudsgarantiordning sikre, at finansielle midler svarende til de 12 måneder forud for medlemskabets ophør overføres til den anden indskudsgarantiordning, enten ved at håndhæve forpligtelsen og overføre proventet til den modtagende indskudsgarantiordning eller ved at overføre betalingsforpligtelsesaftalen til den modtagende indskudsgarantiordning efter aftale med denne og kreditinstituttet.

Hvis overgang til medlemskab af en ny indskudsgarantiordning skyldes anvendelsen af en afviklingsforanstaltning, bør indskudsgarantiordningen høre afviklingsmyndigheden, før den træffer en beslutning om

betalingsforpligtelserne, under hensyntagen til afviklingsmålene, herunder beskyttelse af indskydere².

- e) Ved indtræden af en fyldestgørelsesgrund bør indskudsgarantiordningen realisere eller tilegne sig de aktiver med lav risiko, der er stillet som sikkerhed, i overensstemmelse med betingelserne i aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse.
- f) Indskudsgarantiordningen bør frigive og returnere sikkerhedsstillelsen i form af aktiver med lav risiko, hvis kreditinstituttet betaler betalingsforpligtelsesbeløbet.
- g) Det skal afgøres, hvilken part der har ret til provenuet (rente, udbytte osv.) af sikkerhedsstillelsen i form af aktiver med lav risiko (enten indskudsgarantiordningen eller medlemsinstituttet).

Del 4 – Sikkerhedsstillers levering af sikkerheden til indskudsgarantiordningen

- 14. I henhold til aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse bør indskudsgarantiordningen sikre, at kreditinstituttet leverer aktiverne med lav risiko til indskudsgarantiordningen ved hjælp af en af de metoder, der er beskrevet i direktiv 2002/47/EF, således at aktiverne med lav risiko kommer i indskudsgarantiordningens besiddelse eller under dennes kontrol.
- 15. Levering fra kreditinstituttet til indskudsgarantiordningen bør ske ved at kreditere sikkerhedsstillelsen på følgende måde:
 - a. I forbindelse med en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning bør de aktiver med lav risiko, der stilles som sikkerhed, krediteres en værdipapir- eller kontantkonto, i) der føres hos depositarer eller mellemmand, som den udpegede myndighed eller indskudsgarantiordningen identificerer, og som kan afgive fuldstændige, nøjagtige og ajourførte oplysninger om både kreditinstituttet og aktiverne med lav risiko, og ii) der giver mulighed for registrering af aktiver med lav risiko, som kreditinstitutter stiller som sikkerhed, i overensstemmelse med aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning.

I dette tilfælde bør indskudsgarantiordninger eller udpegede myndigheder kun identificere depositarer eller mellemmand, der sikrer fuld adskillelse og beskyttelse af aktiverne med lav risiko og på anmodning giver indskudsgarantiordningerne øjeblikkelig adgang, for at forhindre, at kreditinstituttet eller indskudsgarantiordningen lider tab som følge af depositarens misligholdelse eller insolvens. De bør også sikre, at depositarer ikke får mulighed for at disponere over de aktiver med lav risiko, der er stillet som sikkerhed, og at de kontraktligt har givet afkald på enhver

² Artikel 31 i direktiv 2014/59/EU (EUT L 173/190 af 12.6.2014).

tilbageholdsret eller panteret, som de ellers ville have over aktiverne med lav risiko.

- b. I forbindelse med en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret bør der ske overførsel til indskudsgarantiordningen til dennes værdipapir- eller kontantkonto, der giver mulighed for registrering af aktiver med lav risiko, som kreditinstituttet stiller som sikkerhed i overensstemmelse med aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret. Den udpegede myndighed eller indskudsgarantiordningen bør sikre, at depositarer ikke har mulighed for at disponere over de aktiver med lav risiko, der er stillet som sikkerhed, og at de kontraktligt har givet afkald på enhver tilbageholdsret eller panteret, som de ellers ville have over aktiverne med lav risiko.

Hvis en indskudsgarantiordning har ret til at modtage kontantindskud fra medlemmerne, kan kreditinstituttet deponere den kontante sikkerhed direkte hos indskudsgarantiordningen.

Del 5 – Kriterier til kontrol af, at sikkerhedsstillelsen ikke er behæftet med tredjemandsrettigheder

16. I henhold til artikel 2, stk. 1, nr. 13), i direktiv 2014/49/EU må sikkerhedsstillelsen ikke være behæftet med tredjemandsrettigheder. Det betyder, at indskudsgarantiordningen og de udpegede myndigheder ikke bør acceptere nogen aktiver med lav risiko, som allerede er behæftet eller sikret i form af pantsætning eller andre aftaler om sikkerhed.
17. De aktiver, som stilles til rådighed i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse, skal juridisk kunne realiseres, uden at der eksisterer tidligere fordringer på de pågældende aktiver. Det bør ikke være muligt for tredjemænd at intervenere og få opfyldt et krav på de pantsatte aktiver eller opnå rettigheder knyttet til disse.
18. Til det formål bør aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse foreskrive, at kreditinstitutter forpligter sig til og indestår for, at der ikke er nogen af de aktiver med lav risiko, der stilles som sikkerhed, som samtidig er behæftet eller bruges som sikkerhed til fordel for en tredjemand eller til at sikre en anden eksisterende forpligtelse over for indskudsgarantiordningen, og forpligter sig til at sikre, at ingen af de aktiver, der anvendes i forbindelse med aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning, stilles som sikkerhed over for en tredjemand.

Del 6 – Kriterier for egnethed og administration af sikkerhedsstillelse

19. I henhold til direktiv 2014/49/EU bør indskudsgarantiordninger kun acceptere aktiver med lav risiko som sikkerhed for betalingsforpligtelsesbeløbet. Indskudsgarantiordninger og udpegede myndigheder bør fastsætte passende kriterier

for egnetheden af sikkerhedsstillelsen under hensyntagen til kredit- og markedsrisiciene for udstederne af aktiverne med lav risiko og disse aktivers likviditet med henblik på at undgå illikvide aktiver. De bør også tage hensyn til koncentrations- og valutarisici. Kriterierne for egnetheden af sikkerhedsstillelse stillet til Den Europæiske Centralbank (ECB) eller nationale centralbanker i Den Europæiske Union bør i princippet anses for at opfylde kravene i disse retningslinjers del 6.

20. Indskudsgarantiordninger eller udpegede myndigheder bør også fastsætte eksponeringsgrænser, som sikrer, at hvert enkelt kreditinstitut har en høj diversificering af aktiver med hensyn til som minimum udsteder og udløb. For små institutter, som ikke kan levere aktiver med lav risiko, der opfylder kravene til diversificering og eksponeringsgrænser, kan graden af diversificering for de aktiver med lav risiko, der stilles som sikkerhed, være lavere, så længe der stadig generelt er en høj grad af diversificering af aktiver med lav risiko i indskudsgarantiordningens sikkerhedsportefølje.
21. Indskudsgarantiordninger bør begrænse deres gældseksponering, både offentlig og privat gæld, hvor værdien er tæt korreleret med hændelser, hvor indskudsgarantiordningen ville skulle tilbagebetale indskydere eller bidrage til afvikling og derfor eventuelt ville skulle opkræve betalingsforpligtelsen. Den valuta, som gælden er angivet i, bør ikke tages i betragtning i denne forbindelse, da det ville gøre det uforholdsmæssigt svært at stille sikkerhed. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet gælder det endvidere, at for små institutter, som ikke kan stille aktiver, der opfylder dette krav, som sikkerhed, må korrelationsniveauet være højere, så længe det generelle korrelationsniveau i indskudsgarantiordningens portefølje stadig er lavt.
22. Indskudsgarantiordninger og udpegede myndigheder bør også tage passende hånd om eventuelle forskelle mellem sikkerhedsstillelsens valuta og indskudsgarantiordningens sikrede indskuds valuta.
23. Sikkerhedsstillelsen kan forvaltes af indskudsgarantiordningen selv eller af en tredjemand som led i en tredjemandsaftale om administration af sikkerhedsstillelse, så længe kravene i disse retningslinjer opfyldes.

Del 7 – Haircut

24. Indskudsgarantiordningen eller udpegede myndigheder bør altid anvende et haircut på værdien af aktiverne med lav risiko, som er stillet som sikkerhed, medmindre sikkerheden er stillet kontant i samme valuta som betalingsforpligtelsen. Det betyder, at værdien af det underliggende aktiv beregnes som aktivets markedsværdi med fradrag af en vis procentdel (haircut).

25. Indskudsgarantiordninger eller udpegede myndigheder bør sikre, at haircuttet afspejler den kredit-, markeds- og likviditetsrisiko, der er forbundet med hvert enkelt aktivs eksponeringsværdi. I den forbindelse bør der gælde forskellige haircut i forhold til typen af udsteder og kreditkvaliteten samt aktivernes løbetid og valuta.
26. Anvendelsen af haircut bør også tage udgangspunkt i en kvantificering af forventede tab og den tid, det forventes at tage at sælge aktiverne.
27. Der findes en lang række forskellige haircutskema og -metoder, men et haircutskema af ECB eller nationale centralbanker i Den Europæiske Union, der gælder for aktiver, der kan stilles som sikkerhed, er en god løsning.
28. Indskudsgarantiordninger eller udpegede myndigheder bør sikre, at værdien af aktiverne med lav risiko regelmæssigt, og muligvis dagligt, værdiansættes til markedsværdi.
29. Endvidere bør den haircut-justerede markedsværdi af de aktiver med lav risiko, der er stillet som sikkerhed, opretholdes over tid. Det betyder, at hvis værdien af de underliggende aktiver, som er værdiansat til markedsværdi regelmæssigt falder til under en vis grænse og ikke længere opfylder den dækningsgrad, der følger af anvendelsen af haircuttet, bør kreditinstituttet pålægges at levere supplerende aktiver med lav risiko eller erstatte den relevante del af betalingsforpligtelsen med kontanter.
30. Indskudsgarantiordninger eller udpegede myndigheder er under ingen omstændigheder afskåret fra at pålægge medlemsinstitutterne yderligere indberetnings- og meddelelseskra

Del 8 – Tilsyn

31. Den tilsynsmæssige behandling af betalingsforpligtelser bør have til formål at sikre lige konkurrencevilkår og begrænse den procykliske virkning af sådanne forpligtelser, afhængigt af deres regnskabsmæssige behandling.
32. Hvis den regnskabsmæssige behandling medfører, at betalingsforpligtelsen afspejles fuldt ud i balancen (som et passiv), eller at aftalen om sikkerhedsstillelse afspejles fuldt ud i resultatopgørelsen, bør der ikke være behov for at begrænse den procykliske virkning ved hjælp af en ad hoc-baseret tilsynsbehandling.
33. Hvis den regnskabsmæssige behandling derimod medfører, at betalingsforpligtelsen og aftalen om sikkerhedsstillelse ikke balanceføres, bør de kompetente myndigheder som led i tilsyns- og evalueringsprocessen (SREP) vurdere de risici, som et kreditinstituts kapital- og likviditetsposition ville være eksponeret for, hvis indskudsgarantiordningen kræver, at dette institut betaler forpligtelsen kontant, og udøve passende beføjelser til at sikre, at den procykliske virkning begrænses ved hjælp af yderligere kapital-/likviditetskrav.

Afsnit III – Endelige bestemmelser og gennemførelse

Ikrafttrædelsestidspunkt

34. Indskudsgarantiordningerne og de udpegede myndigheder bør gennemføre disse retningslinjer ved at inkorporere dem i deres praksis senest den 31. december 2015. Derefter bør indskudsgarantiordningerne og de udpegede myndigheder sikre, at disse retningslinjer anvendes effektivt i praksis. Den samme frist for gennemførelse finder anvendelse for afviklingsmyndigheder og for kompetente myndigheder, såfremt disse retningslinjer er rettet til dem.